

การสัมมนาประจำปีของคณะ “ความชื่นชมยินดีในการภาวนา”

โดย คุณพ่อเอกมัย เหลือหลาย

ระหว่างวันที่ 18-19 เมษายน ค.ศ. 2017

ณ อารามแม่พระฟาติมา จันทบุรี

วันที่ 18 เมษายน ค.ศ. 2017

บทเทศน์ ยอห์น 20:11-18

- การภาวนาคือการปลงใจในการแสวงหาพระเจ้า ทุกวันนี้เรากำลังแสวงหาใครหรืออะไร เราแสวงหองค์พระผู้เป็นเจ้าจริงๆ ไหม
- ระหว่างฉันกับพระเจ้าใครมีความยินดีมากกว่ากัน ในการภาวนา
- ความรัก ทำให้ มารีมีกดาลา รีบ แสวงหา ผู้เป็นที่รัก แต่เขารู้ สิ่งนี้ควรจะเป็นภาพพจน์ของนักบวชด้วย เพราะฉันรัก ฉันจึงตื่นแต่เช้านี้เพื่อจะมาหาผู้เป็นที่รัก
- ความรัก คือ ปลงแห่งการภาวนา คือปลงแห่งการแสวงหาพระเจ้า
- ความรัก อาจมีน้ำตา หรือความเศร้าโศกก็ได้ ดังเช่น มารี ชาวมัคดาลา หรือ นักบุญมอริกา แต่เธอก็ไม่หยุดแสวงหาพระองค์ และน้ำตาก็ได้เปลี่ยนเป็นความยินดี ที่ได้พบพระองค์ ที่พระองค์ทรงฟังคำภาวนา
- พระเจ้าไม่เคยหายไปไหน ฉันเองที่เป็นคนที่หายไป
- คำถามสำคัญคือ ฉันเลือกที่จะเป็นมารีที่วุ่นวายกับสิ่งต่าง ๆ หรือฉันเป็นมารี ที่จัดเวลาให้พระองค์ ฉันเลือกอะไร? นี่คือนิยาม....
- ความยินดีคือพระเจ้าทรงเรียกชื่อเราแต่ละคน เหมือนที่เรียกมารีมีกดาลา และนางมีความยินดีที่ได้ยินเสียงของพระองค์
- ภาพของนักบวช คือภาพของผู้ยินดีที่ได้ยินเสียงของพระเจ้า จำพระองค์ได้ในการบิบบิง และตอบสนองเสียงเรียกของพระองค์ว่า “พระอาจารย์”

“ความชื่นชมยินดีในการภาวนา”

- จากการแบ่งปันกระแสเรียกของคุณพ่อ ที่ได้รับกระแสเรียกเข้าคณะฟรังซิสกันแบบไม่ตั้งใจแท้จริง เราจะพบว่ากระแสเรียกเป็นวิถีทางของพระองค์ ที่นำความยินดีมาสู่ชีวิตของเรา ทุกกระแสเรียกเป็นความงดงาม
- เราทุกคนมีที่มาของกระแสเรียก กระแสเรียกเป็นความยินดีในชีวิตของเราใหม่ ความยินดีแรก เป็นความยินดีที่พระเจ้าทรงเรียกเรา แม้เราจะไม่มีความยากลำบากในการภาวนา แต่พระเจ้าจะมีวิถีทางของพระองค์ ให้เราได้พบความยินดีในชีวิตแห่งการติดตามพระองค์

- ความยินดีที่เปี่ยมล้นในใจที่ได้รับกระแสเรียก 'ได้ถวายตัวแด่พระเจ้า ทำให้เราลืมความทุกข์ยากลำบากของเรา

ความสุขในชีวิตนักบวช

- **อะไรคือความยินดีในชีวิตนักบวช?** (ความยินดีในการภาวนา เป็นเหมือนกลิ่นหอมของดอกกุหลาบ ที่เกิดจากต้นกุหลาบ..... ต้นกุหลาบหมายถึงอะไร)
 - **ความสุขในกระแสเรียกซึ่งเป็นของประทานจากพระเจ้า**
 - ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อนักบวชแต่ละคนเต็มเปี่ยมเสมอ
 - พระเจ้าทรงเรียกและเลือกแต่ละคนให้มาเป็นสมาชิกของคณะฯ
 - พร้อมอยู่และอาศัยอยู่ในบ้านของพระเจ้าในคณะฯ
 - ตอบรับเสียงเรียกของพระองค์ด้วยความกตัญญู
 - รับรู้ได้และสัมผัสได้

ความสุขในประสบการณ์ที่ได้รับการเรียกจากพระเจ้า บ่อเกิดของความยินดี คือกระแสเรียก เรายินดีที่ได้รับการเรียกจากพระเจ้า และทำให้กระแสเรียกเกิดผลกับตนเอง และเกิดผลต่อการดำรงวิถีชีวิตของตนเอง

■ ความสุขในการถวายตนเองแด่พระเจ้า

- ความสุขในการมอบและให้ชีวิตแด่พระเจ้าด้วยการตอบสนองต่อความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเรา
- ความสุขในการให้ด้วยใจอิสระ ใน.....
 - ❖ **ความยากจน**
 - ❖ **ความนอบน้อมเชื่อฟัง**
 - ❖ **ความบริสุทธิ์**

บ่อยครั้งในประสบการณ์ของเรา บอกเราว่าเราไม่สามารถแน่ใจตัวเองในการถือข้อปฏิญาณ 3 ประการ ด้วยความซื่อสัตย์ ขอเราเพียงวางใจในพระเจ้า และขอพระองค์โปรดช่วยเราให้ซื่อสัตย์ต่อข้อปฏิญาณมากขึ้น ข้อปฏิญาณเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้เราเป็นผู้ละม้ายคล้ายพระองค์มากขึ้นในการถือความยากจน นอบน้อมเชื่อฟัง และการเป็นผู้บริสุทธิ์ การปฏิญาณตน คือการทำให้ข้อปฏิญาณเป็นเครื่องมือ ที่ทำให้เราเป็นมนุษย์เหมือนกับพระเจ้ายิ่งขึ้น และเจริญชีวิตให้ก้าวหน้าและเติบโตมากขึ้น การปฏิญาณตน

ไม่ใช่เป็นคำตอบว่าเราเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ แต่เป็นเครื่องมือให้เราก้าวหน้าสู่ความศักดิ์สิทธิ์ และมีชีวิตเพื่อผู้อื่นมากขึ้น มีชีวิตเพื่อพระองค์มากขึ้น

- ❖ ความยากจน คือการมอบทุกอย่างไว้กับพระเจ้าด้วยความไว้วางใจ สักคมทุกวันนี้้นำเราไปสู่ความสะดักสะบาย ซึ่งนำไปสู่ข้ออ้างถึงความจำเป็น และคิดว่าขาดมันไม่ได้ อันจะนำไปสู่การมีชีวิตที่มีความสะดักสะบายเหล่านี้ครอบงำชีวิต เป็นเครื่องนำชีวิต และตกเป็นทาสของความสะดักสะบายเหล่านี้ เช่น เครื่องมือสื่อสาร ที่เรตกเป็นทาส และทำให้เราห่างเหินจากพระเจ้า เพราะใช้และอยู่กับมันมากเกินไป
- ❖ หมู่คณะที่สูญเสียการภาวนาด้วยกัน เป็นการสูญเสียอัตลักษณ์ของการดำเนินชีวิตนักบวช เพราะศูนย์กลางในชีวิตของเราที่เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ถูกกละเลย ถูกเมินเฉย ถูกลดความสำคัญ ด้วยการไม่ภาวนาด้วยกัน การภาวนาร่วมกัน เป็นการเป็นพยานที่ชัดเจน ถึงความชื่นชมยินดีในชีวิตของเรา เรามีความสุขที่เราได้ถวายตัว ให้อยู่เพื่อมอบตัวแด่พระเจ้า
- ❖ การถือศีลบนความบริสุทธิ์ คือการมีคู่ชีวิต มีที่ว่าง ที่เราต้องการให้คนๆ หนึ่งที่ซื่อสัตย์ต่อเราเสมอ คือพระเยซูเจ้า ที่เป็นคู่ชีวิตของเรา ในการดำเนินชีวิตในการถือความบริสุทธิ์ ไม่ใช่เราบริสุทธิ์แล้ว แต่เราต้องการจะก้าวหน้าในการดำเนินชีวิตเป็นผู้บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น เราจำเป็นต้องซื่อสัตย์ต่อคู่ชีวิตของเรา เป็นคิงกิงองุ่น ที่ติดกับลำต้นองุ่น ที่ว่างนี้สำหรับเราคือองค์พระเยซูคริสตเจ้าเท่านั้น ไม่มีใครมาแทนที่ของพระองค์ได้ เราให้พื้นที่นั้นว่าง เพื่อเราจะเดินกับคนๆ หนึ่ง คือพระเยซูเจ้า เราต้องมีความสนิทสัมพันธ์กับพระองค์ในการภาวนาเท่านั้น เพื่อพระองค์จะมีที่ว่างในชีวิตจิตใจของเราเสมอ ถ้าเราไม่ซื่อสัตย์กับพระองค์ เราจะเอาคนอื่น สิ่งอื่น มาเติมเต็มชีวิตของเรา ชีวิตนักบวชของเรา ไม่ได้สูญเสียคู่ชีวิตไปจากชีวิตของเรา เราต้องทำให้พระองค์มีตัวตนและอยู่เคียงข้าง และเดินไปกับเราทุกวัน

■ ความสุขในการภาวนา

- สรรเสริญ โมทนาคุณพระเจ้าทุกวัน
- แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้า
- อาศัยศีลมหาสนิท (พิธีบูชาขอบพระคุณ)
- การภาวนาร่วมกัน และการภาวนาส่วนตัว

ชีวิตเราเป็นหมู่คณะเหมือนกับฝูงผึ้ง มีนางพญา มีผึ้งงาน มีผึ้งตัวอ่อน ผึ้งที่อ่อนแอ เจ็บป่วย หรือชรา มีผึ้งเฝ้ารัง มีชีวิตด้วยกัน **ทำงาน** แต่เราต้องมีหมู่คณะที่สมบูรณ์กว่า ด้วยการเป็นหนึ่งเดียวในการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า และตอบสนองต่อน้ำพระทัยของพระองค์ ในชีวิตที่ภาวนา อุทิศตัว (ไม่เห็น

แก้ตัว ไม่สำคัญตัวผิด) **ให้พระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลางในชีวิตของเรา** อย่าให้สิ่งอื่นมาเป็นเป้าหมายและจุดศูนย์กลางในชีวิตของเรา **อย่า** ใ้งาน หรือ ผลผลิตของงาน มาเป็นเป้าหมายชีวิตของเรา แม้ว่าเราจะพบความแห้งแล้งในการภาวนา แต่ขอให้ซื่อสัตย์ในการภาวนา เพราะพระองค์จะเติมความชื่นจำในชีวิตของเรา อย่าลืมที่จะรักเพื่อนพี่น้อง อย่าปฏิเสธเพื่อนพี่น้องด้วยการเลี้ยงไปทำงาน อย่าเลือกงานมาเป็นเป้าหมายหลักในชีวิตของเรา

ความสุขความยินดีในชีวิตของเรา คือการได้ถวายตัวแด่พระเจ้า เราเป็นนักบวชเพื่อที่จะถวาย และให้ชีวิตของเราแด่พระเจ้า เหมือนแม่พระที่ให้ชีวิตของตนเองแด่พระเจ้า และเป็นมารดาของพระเยซูเจ้า ชีวิตของเราเป็นของพระองค์ เป็นลูกของพระองค์ เมื่อเราพูดว่าเราถวายตัวแด่พระเจ้า มีความหมายว่าเรามีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง ขณะที่เราพูดว่าเราถวายตัวเพื่อรับใช้ผู้อื่น ยังมีความหมายว่า เราเป็นผู้กระทำ เป็นเจ้าของชีวิต เป็นผู้บงการ เหมือนลูกชายคนโต ที่ทำอะไรมากมายแล้วพบว่าตนเองเหมือนเป็นผู้รับใช้ เป็นคนทำงานหนักเพื่อผู้อื่น เรียกร้องที่จะได้รับการตอบแทน ซึ่งจะทำให้เราเหน็ดเหนื่อย เกลียดชังและอิจฉาผู้อื่น

■ ความสุขในชีวิตฉันพี่น้อง

- พี่น้องเป็นของประทานจากพระเจ้า
- แบ่งปันความยินดีร่วมกัน
- รู้จักให้อภัย เมตตาต่อกัน
- สนับสนุนกันและกัน และเป็นหนึ่งเดียวกัน

เราเคยคิดหรือไม่ว่า เมื่อเราถวายตัว แล้วเราถูกเรียกให้มาอยู่กับพี่น้อง ที่ดูเหมือนเราไม่ประสงค์ไม่ชอบ แต่ในความเป็นจริง เมื่อเราถวายตัวแด่พระเจ้า เราต้องมองพี่น้องทุกคนเป็นของขวัญ เป็นของประทานจากพระเจ้า ที่มีความแตกต่างจากเรา เราอย่าอยู่ในหมู่คณะที่เป็นเหมือนป่าศัคดีลีทรี (ป่าช้า) ที่ต่างคนต่างไปอยู่เจียบๆ แต่ในความเป็นจริง หมู่คณะของเราเป็นหมู่คณะของผู้เป็น พระเจ้าส่งพี่น้องมาอยู่กับเรา เพื่อชำระและขัดเกลาชีวิตเราให้ก้าวหน้าสู่ความศักดิ์สิทธิ์ พระองค์ไม่ได้ส่งพี่น้องคนใดมาให้เราขัดเกลาเขา เราอาจไม่มีความสุขกับพี่น้องที่เราอยู่ด้วยกัน มองดูเขาด้วยความเกลียดชัง ด้วยความอิจฉา ด้วยความเร่าร้อน และเราประสงค์จะเอาพี่น้องคนนี้ออกไปจากชีวิตของเรา แต่ความเป็นจริง ปัญหายังอยู่ เพราะปัญหาการอยู่กับเพื่อนพี่น้องเป็นปัญหาที่เกิดมาจากตัวเรา **จะเปลี่ยนกลุ่มชีวิตฉันพี่น้อง หรือเปลี่ยนตัวเราเอง?**

ชีวิตฉันพี่น้อง สิ่งที่สำคัญคือเราต้องเปลี่ยนวิถีชีวิต และวิถีคิดของเรา เราต้องสามารถมองทุกอย่างเป็นความมดงาม เพราะทุกสิ่งที่เราเห็นมันออกมาจากสภาพภายในของเรา เราต้องรู้จักให้อภัย เมตตา สนับสนุน และเป็นหนึ่งเดียวกัน เราต้องสามารถมองเห็นความมดงามของความหลากหลาย **อย่าดำเนินชีวิตเหมือนหมู่ของนก ใครไม่ใช่พวกก็จิกหรือทำร้าย** เราเป็นหมู่คณะที่ได้รับเจิม มีพระเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง

เป็นความมั่งคั่ง มีความยินดีและมีความสุข ถ้าเรามองว่าชีวิตหมู่คณะของเราไม่มีความสุข มีความหมายว่าเราปฏิเสธชีวิตแห่งการถวายตัวของเรา เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตของใครได้ ผู้ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้คือองค์พระผู้เป็นเจ้า เรามีหน้าที่เอาพี่น้องที่มีความยากลำบาก ให้พระเจ้าทรงรักษาและดูแลเขา

ความมั่งคั่งในชีวิตฉันพี่น้อง ที่เราดูแลกันตลอดแม้ว่าจะล่วงลับไปแล้ว พระเยซูเจ้าได้รับการเมียนดี เพื่อชำระบาปผลแห่งการดำเนินชีวิตฉันพี่น้องของเรา

ความรักที่เป็นความยินดี ความยินดีที่แท้จริงในชีวิตหมู่คณะ ไม่ใช่เพราะคณะเรามีคนเก่งมากมาย มีคนที่บ่งชี้และมาเป็นสมาชิกคณะของเรา มีสมาชิกมากมาย ความยินดีที่แท้จริงในชีวิตหมู่คณะคือ การไม่เอาความโกรธมาตัดสินผู้ใด สามารถอดทน ให้อภัย ไม่เกลียดชัง รอคอยเป็น เรากำลังอยู่ในสังคมที่ใช้แล้วทิ้งไป ได้แล้วทิ้งไป เราต้องเรียนรู้ความรักที่เป็นความยินดีเสมอ ในทุกสถานการณ์ และกับทุกคนที่มีความแตกต่างหลากหลาย

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง เป็นความรักที่เป็นความยินดี สามารถให้อภัย ไม่เอาอารมณ์โกรธมาเป็นที่ตั้งหรือคำตอบในชีวิตของเรา เรียนรู้ที่จะปล่อยวางคำพูด หรือการกระทำที่ไม่ดีของคนอื่น เพื่อเราจะเป็นสุขและยินดีได้เสมอ ซึ่งเราต้องสร้างภูมิคุ้มกันที่จะนำสิ่งเลวร้ายเข้ามาในชีวิตด้วยการภาวนา นำตัวเราถวายแด่พระเจ้าทุกวัน ในเวลาเดียวกันในการภาวนาเรายังสามารถนำพี่น้องของเราเข้าถวายตัวแด่พระเจ้า

ปัญหาชีวิตฉันพี่น้องของเรามีสาเหตุอยู่เรื่องเดียว คือการพูดกันไม่รู้เรื่อง ปัญหาการสื่อสารที่ไม่เข้าใจกัน การสื่อสารมักจะมีปัญหาเสมอ เราไม่สามารถฟังกันด้วยความตั้งใจและเข้าใจตรงกัน ได้ แต่เป็นความจริงว่า ชีวิตฉันพี่น้องคงมามาก ทำให้เราเติบโตในความเป็นมนุษย์ ให้เราต้อนรับทุกคนที่มาอยู่กับเรา ถ้าสมาชิกใดอ่อนแอ เจ็บป่วย มีวิกฤติ เรายังต้องใส่ใจมากที่สุด เราไม่ใช่คนแปลกหน้าต่อกัน เราเป็นพี่น้องกัน พี่น้องเป็นลูกของพระเหมือนกับเรา มีคนมากมายที่เป็นนักบุญเพราะท่านเหล่านั้นได้รับการชำระและเติบโต โดยการดำเนินชีวิตฉันพี่น้องอย่างศักดิ์สิทธิ์

● ความสุขในการรับใช้พระเจ้าในเพื่อนมนุษย์

- ประกาศข่าวดี
- พระวาจา
- ชีวิต (การกระทำ)
- ให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชน
- ผู้ใกล้ชิดกับผู้ป่วยทั้งร่างกายและจิตใจ

การรับใช้ของเรา เป็นการให้เปล่าไหม หรือคาดหวังว่าจะได้รับสิ่งใดตอบแทน เมื่อเราช่วยเหลือ รับใช้ผู้อื่น เราต้องมองบุคคลเหล่านั้นเป็นพี่น้องของเรา (ไม่ใช่มีความหมายแค่เป็นลูกพ่อเดียวกัน) ลูกชายคนโต ไม่นับว่าน้องเป็นน้อง เขาทำงานให้ตนเอง เขาใช้นามของพ่อสร้างผลประโยชน์ให้ตนเอง ชีวิตของเราต้องไม่ลืมว่า เราเป็นลูกของพระ เราต้องถามว่าพระองค์ (พ่อ) ประสงค์อะไรในชีวิตของเรา เพื่อเราจะไม่

หลงทางและทำงานเหมือนเป็นลูกจ้างของพระเจ้า อย่าทำให้คนอื่นมาสร้างผลประโยชน์ให้กับเรา อย่าใช้คนจนเป็นเครื่องมือ เพื่อสร้างความสำเร็จ หรือความสะดวกสบายให้กับเรา

เมื่อเราทำงานเพื่อรับใช้ผู้อื่นในพระนามของพระเจ้า และเพื่อพระองค์และเป็นงานของพระองค์จริงๆ ไม่ต้องกังวล วางใจในพระญาณสอดส่อง ที่จะดูแลการทำงานของพระองค์ พระองค์จะทรงเลี้ยงดูและประทานสิ่งที่จำเป็นให้กับเรา ในเวลาและทันเวลาและเหมาะสมเสมอ

ความสุขในการรับใช้ คือความสุขที่ได้แบ่งปัน

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. กระแสเรียกในการเป็นคริสตอัครคณะรักกางเขน เป็นความสวยงาม/ความงดงามในชีวิตของเราอย่างไร
2. ชีวิตหมู่คณะ / ชีวิตฉันที่พี่น้อง เป็นความสวยงามในชีวิตของฉันได้อย่างไร
3. ความสุขในการเจริญชีวิตในการภาวนา เป็นความงดงามในชีวิตที่เป็นนักบวชของฉันอย่างไร
4. การรับใช้เพื่อนพี่น้องในนามของพระเจ้า เป็นความงดงามในชีวิตของเราอย่างไร และเป็นความงดงามในชีวิตหมู่คณะของเราอย่างไรบ้าง

ข่าวดี เรื่อง พุทธสวรรค์แห่งชาวแก่เศคาริยาห์ (ลก. 1: 8-25)

- เศคาริยาห์อยู่ที่พระวิหาร เพื่อภาวนา
- พระวิหารเป็นที่ที่พระเจ้าประทับอยู่
- พระวิหารเป็นสถานที่แห่งความยินดี
- ความยินดีเกิดขึ้น แม้มันดูเหมือนว่าเป็นไปไม่ได้ และคาดไม่ถึง
- ความยินดีที่ได้รับ เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่เป็นสิ่งที่เราสร้างขึ้นเอง

ชีวิตของเรา ผู้ที่ถวายเป็นพร เริ่มต้นด้วยการภาวนา และจบลงด้วยการภาวนา เศคาริยาห์ เป็นผู้ได้รับเลือกสรร และท่านได้รับความยินดีที่ได้รับเลือกสรร และได้รับข่าวดี ความชื่นชมยินดี นักบวชต้องมีความเชี่ยวชาญในการภาวนามากกว่าคนอื่นๆ ซึ่งจะก้าวหน้าได้ในการใช้เวลาเพื่อฝึกความเชี่ยวชาญนี้ ที่ละเล็กทีละน้อย พระองค์จะเปลี่ยนให้เราเป็นนักภาวนา (เหมือนนักฟุตบอล อยู่กับฟุตบอลทุกวัน) พระองค์จะอวยพรและประทานพระคุณให้เราตามพระประสงค์ของพระองค์ การภาวนาเป็นการมอบความไว้วางใจในพระเจ้า และให้พระองค์จัดการกับชีวิตของเราตามพระประสงค์ของพระองค์ และพระองค์จัดการสิ่งที่ดีที่สุดเสมอสำหรับเรา และสำหรับการทำงานของพระองค์

ตัวอย่างของแม่พระที่เมืองคานา แม่พระไม่ได้ให้พระเยซูเจ้าเปลี่ยนน้ำเป็นเหล้าองุ่น เพียงแต่บอกว่า “เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว” (ฝากสิ่งนี้ไว้กับพระองค์ ให้พระองค์กระทำตามพระประสงค์ของพระองค์) และสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำนำความยินดีไปสู่ทุกคน

ข่าวดี เรื่อง ทูตสวรรค์แจ้งข่าวแก่พระนางมารีย์ (ลก. 1:26-38)

- เหตุแห่งความชื่นชมยินดี ทูตสวรรค์กล่าว
- “จงชื่นชมยินดีเถิด”
- “ท่านเปี่ยมด้วยพระหรรษทาน”
- “พระเจ้าสถิตกับท่าน”
- เป็นความยินดีของผู้ที่ถวายตัวแด่พระเจ้า

ข่าวดีเรื่อง พระนางมารีย์เสด็จเยี่ยมนางเอลิซาเบธ (ลก. 1:39-56)

- ความยินดีไม่สามารถเก็บไว้สำหรับตนเองเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่เราต้องการแบ่งปันแก่คนที่อยู่ใกล้ชิด
- “บุตรในครรภ์ข้าพเจ้าชื่นด้วยความยินดี”
- บทเพลงสรรเสริญของพระแม่ (มักญีฟีกัส)

ข่าวดีเรื่องการเกิดของยอห์น บัปติสต์ (ลก.1: 57-7) ดวงใจที่เปี่ยมล้นด้วยความยินดี

- ยอห์น หมายถึงความโปรดปรานของพระเจ้า
- ยอห์น จึงเป็นของขวัญแก่ พ่อ แม่ ญาติ พี่น้อง
- บทเพลงของเศคาริยาห์ เป็นบทเพลงของความยินดีของผู้ที่พระเจ้าทรงทอดพระเนตร

ข่าวดีเรื่องการบังเกิดของพระเยซูเจ้า (ลก. 2: 1-20)

- เยชู หมายถึง ความรอดพ้นของพระเจ้า
- พระเยซูเจ้า ทรงนำความรอดพ้นมาสู่มนุษยทุกคน
- พระเยซูเจ้าทรงเป็นความยินดีที่พระเจ้าทรงให้กับมนุษย์ (คนบาป)
- พระเยซูเจ้าทรงเป็นความยินดี ทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน

เมื่อเราเข้าสู่การภาวนา เวลานั้นเป็นเวลาของพระเจ้า ซึ่งเป็นเวลาที่พระองค์ต้องการให้ลูกของพระองค์เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์

การภาวนาจะทำให้เราเห็นพระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งจะทำให้ชีวิตเราคำรงอยู่และดำเนินไปเพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง แม่พระกำลังภาวนาและได้รับข่าวสารแห่งความรอดพ้นจากพระเจ้า เมื่อเรามีประสบการณ์แห่งความรอดพ้น จากการภาวนา จะทำให้เราสามารถแบ่งปันแก่ผู้อื่นได้

แม่พระยินดีจนขับร้องบทเพลง (มักญีฟีกัส) บทภาวนานี้เพื่อปลุกความยินดีในตัวเรา

การภาวนาของเราต้องได้รับการสัมผัสกับพระเจ้า เพื่อเราจะมีความยินดี และสามารถนำความยินดีนี้ไปแบ่งปันกับผู้อื่น เราต้องละจากความกังวล ความคาดหวัง เพื่อพระองค์จะพาเราไปสัมผัสความยินดีของพระองค์ ไม่ใช่ความยินดีจอมปลอมที่เราสร้างขึ้นเอง ความยินดีเกิดขึ้น เมื่อเราสละละตนเอง ออกจากกรอบและกำแพงที่เราสร้างขึ้นมาเพื่อความปลอดภัย

ข่าวดีเรื่องการถวายพระกุมารในพระวิหาร (ลก. 2: 22-32)

- ความยินดีมาสู่ผู้เฒ่าซีเมโอน และนางอันนา
- ซึ่งเป็นตัวแทนของนักบวชชายหญิงที่ถวายตัวแด่พระเจ้า
- “ข้าพเจ้าไม่ตายจนกว่าจะได้พบกับความยินดีในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด”
- บทเพลงของซีเมโอน เป็นบทเพลงของคนที่มีความยินดี

ซีเมโอนและอันนา เป็นตัวแทนนักบวชชาย-หญิง ท่านทั้งสองเป็นนักภาวนา เป็นบุคคลแห่งการภาวนา นี่เป็นเอกลักษณ์ในการเป็นนักบวชของเราคือการอยู่ต่อหน้าพระเจ้า ท่านได้รับประสบการณ์แห่งความยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเจ้าสัญญาไว้ คือการได้พบพระองค์ สัมผัสพระองค์ และได้มีชีวิตนิรันดร์กับพระองค์

โดยอาศัยการดำเนินชีวิตตามจิตตารมณ์พระวรสาร เป็นการที่เรามีอิสระในการดำเนินชีวิตกับพระองค์ และเพื่อพระองค์

ข่าวดีเรื่อง การพบพระเยซูเจ้าในพระวิหาร (ลก. 2: 41-52)

- ความยินดีลึกซึ้งในการทำตามพระประสงค์ของพระบิดา
- พระเยซูเจ้าทรงเป็นความยินดีให้กับคนที่อยู่สนิทกับพระองค์

ความยินดี คือห้วงขณะที่มีพระเยซูเจ้าเป็นจุดศูนย์กลาง เป็นห้วงขณะที่ผู้ที่ถวายตัวแด่พระเจ้า เป็นความยินดีที่เราได้รับจากพระเจ้า จะเป็นความยินดีที่เราไม่เบื่อหน่าย เพราะพระองค์มาเติมเต็มชีวิตของเรา ให้มีความยินดี ทุกวันที่เราได้มีประสบการณ์สัมผัสพระองค์ ในการภาวนา สวดสัจจะและ การคืนดีกับพระองค์ เราได้ลิ้มรสความยินดีกับพระองค์ ความยินดีนี้สร้างไม่ได้ แต่พระองค์จะประทานให้กับผู้ที่แสวงหาพระองค์

พระสันตะปาปาฟรังซิส เตือนใจเราว่า ... ชีวิตของเรากำลังอยู่ในกระแสที่พาเราไปสู่ค่านิยมของโลก ชีวิตเรากำลังล้าลายนน้ำ แต่ไหลตามกระแสของโลกในทุกวันนี้ ที่พาเราไปสู่ความสะควกสวายและการมีชีวิตสำเร็จรูป บริโภคนิยม ให้เงินและทรัพย์สินสมบัติมาเป็นพระเจ้า

ชีวิตของเราถูกเรียกให้ดำเนินชีวิตเป็นผู้รับใช้ แบบให้เปล่า ไม่ใช่รับใช้เพื่อให้ได้ผลประโยชน์ กลับคืนมา ใช้คนจนเป็นเครื่องมือ ทำให้เราเหมือนสบายใจว่าได้ทำงานเพื่อรับใช้คนจน

เราดูเหมือนดำเนินชีวิตคล้ายนักบวช สวดภาวนาได้ครบถ้วน การภาวนาไม่ใช่เพียงทำให้เสร็จไป เป็นแค่เปลือกนอก แต่การภาวนาที่แท้จริงเรียกร้องให้เกิดผลในจิตใจของเรา หยั่งรากลึกในชีวิตของเรา เพื่อให้ต้นไม้แห่งชีวิตของเราสามารถยืนหยัดอยู่ได้ ท่ามกลางพายุร้าย ที่ซัด โถมเข้ามาในชีวิต การภาวนา เช่นนี้ เป็นการท้าทายในชีวิตของเรา เพราะเรียกร้องให้ซื่อสัตย์ ภาวนาเป็นประจำ เพราะเวลาภาวนาเป็นเวลาของพระเจ้า ถูกสงวนไว้แล้ว แม้เหตุผลของงานอภิบาลก็ไม่สมควรมาเอาเวลาเหล่านี้ไป การซื่อสัตย์ต่อการภาวนาร่วมกัน ในหมู่คณะ เป็นชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานถึงการดำเนินชีวิตแห่งการถวายตัวของเรา

การภาวนา.....

- ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องบังคับให้ทำ
 - ไม่ใช่กิจการที่เราทำให้เสร็จและสบายใจที่ได้ทำครบแล้ว
 - ไม่ใช่เป็นกิจการที่อยู่นอกชีวิตของเรา ภาวนาแล้วไม่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของเรา
 - การภาวนาเป็นชีวิตของเรา ไม่ใช่เป็นกิจศรัทธา
 - ทำอย่างไรก็ได้ให้เราเป็นนักภาวนา เป็นผู้ภาวนา ขอให้เป็นการปรารถนาของเราที่จะภาวนา
 - เป็นการดำเนินชีวิตสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง
 - เป็นการทำให้ชีวิตของเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า กับพระวาจาของพระองค์
 - การภาวนาสอนกันไม่ได้ เป็นประสบการณ์ส่วนตัวกับพระเจ้า
 - การภาวนาเป็นการหล่อเลี้ยงชีวิตของเรา ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์
- เมื่อเราภาวนา บ่อยๆ เราเบื่อหน่ายที่จะอยู่กับพระเจ้า (เราเอาตัวเราเป็นศูนย์กลาง) เราต้องมองพระองค์ พระองค์คงไม่รู้สึกรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะอยู่กับเรา พระองค์รักเรา และช่วงเวลาที่เรายู่กับพระองค์ เป็นช่วงเวลาที่พระองค์จะนำความสุขความยินดีมาให้เรา คำสรรเสริญและโมทนาคุณพระองค์ เป็นการที่เราแสดงความเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า เราภาวนา เพราะเราสำนึกในความรักของพระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เรา ซึ่งตอบแทนอย่างไรก็ไม่หมด
- เราไม่จำเป็นต้องรอบรู้มากมายในวิธีการภาวนา เมื่อเราภาวนาพระองค์จะสอนวิถีทางของพระองค์ให้กับเรา ขอให้เรามีความปรารถนาที่จะภาวนา และพระองค์จะพาเราไป การภาวนาคือการดำเนินชีวิต และการดำรงชีวิตอยู่ต่อหน้าพระเจ้า
- การภาวนาของเรา ถ้าสูญเสียพลังของความปรารถนาบ่อยๆ (ถูกบังคับ) จะเสียพลังไปกับการต่อต้าน ซึ่งแสดงออกมาด้วยการหลับ หรือ หลบหลีกการภาวนา การภาวนาจะเป็นสิ่ง

ที่น่าเบื่อ แต่เมื่อเรารักการสวดภาวนา จะทำให้เราได้รับพลังกลับคืนมา และการภาวนาจะเป็นสิ่งที่ง่ายขึ้น เพื่อเรามีพลังใจที่ปรารถนา

- การตรวจสอบการภาวนาของเรา ถ้าเรารู้สึกชื่นชอบและรักในการภาวนาเรามีความสุขที่อยู่ต่อหน้าพระเจ้า แสดงว่าเรามีความก้าวหน้าในชีวิตแห่งการภาวนาของเรา เมื่อเรามองพระองค์ด้วยใจ เราจะสัมผัสใจของพระองค์เช่นเดียวกัน
- บ่อยๆ เราวิตกกังวลในเวลาภาวนา ใจลอย สลัดวณกับการงาน หรือแห้งแล้งในเวลาภาวนา เกิดขึ้นมาเพราะเราเอาสิ่งอื่น คนอื่น มาแทนที่ว่างที่เรามีไว้ให้พระเจ้าของเรา ซึ่งเราต้องเอาเรื่องนี้มาพูดคุยกับพระเจ้า ขอพระองค์นำพาเราให้เป็นอิสระจากคนอื่น และสิ่งอื่น เพื่อพระเจ้าจะกลับมาอยู่ในที่ที่เราสวดไว้สำหรับพระองค์

วันที่ 19 เมษายน 2017

บทเรียนจากแกะหางย็อง

1. แกะหางย็องแล้วจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ชีวิตของเราอาจอยู่ในสภาพที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ หรือไม่อยากจะทำอะไร รักความสะอาดสบาย นายชุมพบาลต้องมาช่วยแกะให้สามารถลุกขึ้นได้ เพื่อจะปลอดภัย แล้วเดินต่อไปพร้อมกับฝูงแกะ
2. แกะมีขนเยอะๆ ทำให้หางย็อง ไม่อยากทำอะไร ชอบความสะอาดสบายเดิมๆ ติดอยู่กับบุคคลหรือสถานที่เดิม หน้าที่ของชุมพบาลต้องตัดขน เวลาตัดขน ผู้เลี้ยงแกะ เจ็บปวดพอๆ กัน เพราะจำเป็นต้องเอาบางสิ่งบางอย่างออกไป เพื่อจะมีชีวิตที่ดี ปลอดภัยและไม่เกิดอันตรายกับชีวิต
3. แกะที่หางย็องบ่อยๆ อาจเป็นสภาพชีวิตที่ประสบความสำเร็จ ราบรื่น คุ่มมั่นใจในตัวเอง คิดว่าดีทุกอย่างแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพระเจ้า จะทำให้หางย็องบ่อยๆ เราจำเป็นต้องสุภาพ ถ่อมตน เข้าพึ่งพระเจ้า เราไม่สามารถถ้าขาดพระเจ้าผู้ทรงดูแลและค้ำจุนพวกเรา

การภาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

- **การภาวนาที่แม่น้ำจอร์แดน (ลก. 3: 21-22)**
 - พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างที่แม่น้ำจอร์แดน
 - พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนา
 - พระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์
 - “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา”

เป็นกิจการแรกที่พระองค์ทรงกระทำก่อนทำภารกิจของพระเจ้า คือพระองค์ภาวนา และพระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ เมื่อพวกเราภาวนา พระจิตเจ้าจะมาคลอใจให้เราทำสิ่งต่าง ๆ เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ เป็นภารกิจของพระองค์ ไม่ใช่เป็นกิจการของเรา หรือมัวหมองใจคิดว่า เป็นฝีมือหรือความสามารถของตนเอง พระเยซูเจ้าเลือกที่จะให้พระบิดาทรงนำ

การภาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

● พระเยซูเจ้าทรงเลือกสาวก 12 คน (ลก. 6: 12-16)

- พระเยซูเจ้าเสด็จไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา ต่อพระเจ้าตลอดทั้งคืน
- ครั้งถึงรุ่งเช้า พระองค์ทรงเรียกและคัดเลือกอัครสาวก (ผู้ถูกส่งไป) ไว้ 12 คน
- การภาวนาของพระเยซูเจ้าได้ผล ได้ 11 คน เสียไป 1 คน

การภาวนาของพระเยซูเจ้า ทำให้พระองค์เลือกอัครสาวกที่ได้เป็นนักบุญถึง 11 คน มีเพียงคนเดียวที่ไม่เชื่อสัตย์ต่อพระองค์ ถ้าชีวิตเราเริ่มต้นด้วยการภาวนา พระจิตเจ้าจะทำงาน ถ้าเป็นงานของพระองค์ กิจการจะเติบโต แต่ถ้าเมื่อใดเราทำเพื่อตัวเอง เราจะให้ทุกคนยอมฟังเรา แทนที่จะฟังพระเจ้า บ่อยครั้งการดำเนินชีวิตของเรา ใช้หัวสมอง และสูญเสียหัวใจ ดำเนินชีวิตด้วยเหตุผลมากกว่าความรัก และยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง มากกว่าที่จะดำเนินชีวิตอยู่บนความรัก ตัดสินด้วยหัวสมองมากกว่าตัดสินด้วยหัวใจ พระเยซูเจ้าไม่ตัดสินเราในสิ่งที่เราทำ พระองค์ตัดสินเราในความรักของพระองค์ พระองค์เลือกที่จะให้เราคนบาปมีชีวิตด้วยความรักและพระเมตตาของพระองค์ บ่อยครั้งเราขัดแย้งกันเพราะกิจการที่เราทำ และตัดสิน ผิด-ถูกมากกว่าที่จะอยู่กันด้วยความรัก ความเข้าใจ และการให้อภัย บ่อยครั้งเราต้องการจะตัดคนบางคนไปจากหมู่คณะและจากชีวิตของเรา เราใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลาง

การภาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

● เปโตรประกาศความเชื่อ (ลก. 9: 18-21)

- พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาอยู่เพียงพระองค์เดียว
- บรรดาศิษย์เข้ามาเฝ้าพระองค์
- พระเยซูเจ้าตรัสถามเขาว่า “พวกท่านคิดว่าเราเป็นใคร”
- เปโตรตอบว่า “พระองค์คือพระคริสตเจ้าของพระเจ้า”

พระเยซูเจ้าภาวนา เพื่อให้พวกศิษย์มองเห็นพระองค์ และพุดูกต้องว่าพระองค์เป็นใคร บ่อยครั้งที่เราคิดผิด พุดผิด เพราะเราไม่ภาวนาก่อนจะทำกิจการใด ประสบการณ์ของพระเยซูเจ้า กับ เปโตร เป็นเรื่องที่อธิบายได้ยาก พระเยซูเจ้าลงเรือและให้เปโตรออกเรือไปจับปลา เป็นเรื่องที่น่ากังขาสำหรับเปโตร เพราะเขาเป็นชาวประมง แต่พระองค์เป็นช่างไม้ มาสั่งให้ไปจับปลาได้อย่างไร แต่เขาก็ฟังพระองค์และที่ที่สุดเขาจับปลาได้มากมาย เขาเชื่อและติดตามพระองค์

การภาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

- พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์อย่างรุ่งโรจน์ (ลก. 9: 28-36)
 - พระองค์ขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา
 - พระองค์ทรงพาเปโตร ยากอบและยอห์น ขึ้นไปภาวนาคัวย
 - ขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนา ลักษณะของพระพักตร์เปลี่ยนไป
 - บุรุษ 2 คน คือ โมเสสและประกาศกเอลียาห์มาสนทนากับพระองค์
 - เปโตรและเพื่อน ตื่นขึ้นเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์และบุรุษทั้งสองคนยืนอยู่กับพระองค์
 - เปโตรมีความสุขมาก

เราต้องมีสถานที่ในหมู่คณะของเราเพื่อจะพบพระเจ้า เป็นสถานที่ที่ช่วยให้เราเข้าหาพระเจ้า พระองค์จะพาเราให้สัมผัสประสบการณ์ที่มีความหมายและทำให้เรามีความสุข มีความหวังและชุ่มชื่นใจ เราต้องเปิดตาเปิดใจ เพื่อจะแสวงหาพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดีทุกวัน อาศัยพระวาจาของพระเจ้า จะทำให้ใจของเราเปิดต่อพระพรและเสียงเรียกของพระองค์ พระองค์เปิดเผยพระองค์เองเสมอ เพื่อให้เรามีความปีติยินดี เราได้รับความกระตือรือร้นที่พระองค์เป็นผู้ประทานให้ เพื่อจะเป็นพลังใจในการดำเนินชีวิตของเรา

การภาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

- บทภาวนาของพระเยซูเจ้า (ลก. 11: 1-4)
 - พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาอยู่ในสถานที่แห่งหนึ่ง
 - ศิษย์คนหนึ่งทูลพระองค์ว่า “พระเจ้าข้า โปรดสอนเราให้อธิษฐานภาวนา”
 - พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า “เมื่อท่านอธิษฐานภาวนา จงพูดว่า
 - บทข้าแต่พระบิดา เป็นการวอนขอ 7 ประการ

แม้ว่าชีวิตของพระเยซูเจ้าจะมีภารกิจมากมาย แต่พระองค์ไม่เคยละเลยช่วยเวลาในการติดต่อสัมพันธ์กับพระบิดา และเมื่อศิษย์เห็นพระเยซูเจ้าทรงภาวนา จึงขอให้พระองค์ทรงสอนให้ภาวนา บทข้าแต่พระบิดา เป็นบทภาวนาที่งดงามมาก เป็นการขอ 7 ประการ

1. ขอให้พระนามของพระองค์ได้รับการสรรเสริญในชีวิตและหมู่คณะของเรา
2. ขอให้พระอาณาจักรของพระองค์จงมาถึง
3. ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จไป
4. เราขอความจำเป็นในชีวิตของเรา อาหารฝ่ายกายและฝ่ายจิต
5. ขอพระองค์ให้อภัยแก่เรา และขอให้เราอภัยให้แก่กันและกัน

6. ชีวิตของเราอยู่ในการประจัญ ขอให้เรายำเฝ้การประจัญ (การประจัญเกิดขึ้นบ่อยๆ ในช่วงเวลาที่ชีวิตของเราอยู่ในความสะดวกสบาย และใช้เหตุผลทำให้ความผิดคูดีและทำผิดได้)

7. ขอพระองค์ให้เราพ้นจากความชั่วร้าย

พระเยซูเจ้าเป็นผู้กาวนา และที่สำคัญพระองค์ทรงกาวนาให้เรา เพราะพระองค์รู้ว่าชีวิตของเราต้องถูกประจัญ พระองค์กาวนาเพื่อเราจะสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างดี

การกาวนาของพระเยซูเจ้าในสถานการณ์ต่าง ๆ

● พระองค์ทรงกาวนาเพื่อเปโตร (ลก. 22: 31-32)

- ซีโมนเปโตร จะปฏิเสธพระองค์
- พระองค์จึงอธิษฐานกาวนาขอเพื่อความเชื่อของท่านจะได้มั่นคงตลอดไป
- และเมื่อท่านกลับใจแล้วจงคำจูนพี่น้องของท่านเถิด
- เปโตรทูลตอบว่า “พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะอยู่กับพระองค์”
- พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เปโตร เอ๋ย วันนี้ไ้ก็ยังไมทันชั้น ท่านก็จะปฏิเสธว่า ไมรู้จักเราถึง 3 ครั้ง”

● บทกาวนาบนกางเขนเพื่อโจรผู้ร้าย (ลก. 23: 33-34)

- พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงบนไม้กางเขน
- บรรดาทหารตรึงพระองค์พร้อมกับผู้ร้าย 2 คน
- พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานกาวนาแก่พวกเขาทั้งสอง

● พระเยซูเจ้าตายพร้อมกับการกาวนาเพื่อช่วยโลกให้รอด (ลก. 23: 44-46)

- พระเยซูเจ้าถูกตรึงกางเขน
- เป็นเวลาบ่ายสามโมง ดวงอาทิตย์มืดลง
- ม่านในพระวิหารฉีกขาด
- พระเยซูเจ้าทรงอธิษฐานกาวนาเสียงคังว่า “พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้ามอบจิตใจไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์”

พิธีบูชาขอบพระคุณ คือ งานเลี้ยงของพระเยซูเจ้า

ในขณะที่พระองค์ทรงมีพระชนม์ชีพพระองค์ได้รับเชิญให้เข้าสู่งานเลี้ยงมากมาย

โต๊ะที่ 1 พระเยซูเจ้าทรงร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของคนเก็บภาษี (มธ.9:9-13)

- โต๊ะแห่งความเมตตากรุณา
- โต๊ะแห่งการคืนดีกัน
- โต๊ะแห่งการให้อภัย

พระเยซูเจ้าร่วมงานเลี้ยงที่บ้านมัทธิว พระองค์เตือนเขาถึงชีวิตที่กำลังตกในบาปและในอันตราย และจะถึงตายในที่สุด พระองค์จึงเตือนสติเขา และปรารถนาให้เขารอดพ้น พระองค์ทำให้เขามีชีวิตใหม่ และมัทธิวก็น่าสนใจ ติดตามพระองค์ เขามีชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันมีคนมากมายที่ตายเพราะการยึดติดกับทรัพย์สมบัติ หรือตายเพราะมัวแต่สาละวนในการแสวงหาสมบัติในโลกนี้ และทรัพย์สมบัตินี้แหละที่จะทำให้ชีวิตของเราต้องพินาศไป ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

บนพระแท่นบูชา และการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เป็นการเฉลิมฉลองของคนบาป แต่เชื่อมั่นว่าการอยู่ของเรา เราจะได้รับ ความเมตตา กรุณา จากพระเจ้า เหมือนพระองค์ไปร่วมโต๊ะที่บ้านมัทธิว ทำให้บ้านมัทธิว ที่อบอวลด้วยความบาป กลับกลายเป็นอบอวลด้วยความรัก เมตตา การคืนดี และการให้อภัยจากพระเจ้า ดังนั้นทุกๆ ครั้งที่เราร่วมบูชาขอบพระคุณ เราร่วมในบรรยากาศของความรัก เมตตา การคืนดี และการให้อภัยจากพระเจ้า ที่นี่แหละที่เราคนบาปได้รับการอภัย เราเอาห่มุ่คณะของคนบาป ร่วมถวายบูชา และได้รับการอภัยจากพระเจ้าด้วยกันเป็นห่มุ่คณะ

โต๊ะที่ 2 พระเยซูเจ้าร่วมโต๊ะกับชาวฟาริสีและธรรมาจารย์ (ลก. 11:31-41)

- โต๊ะแห่งการปลดปล่อย
- โต๊ะแห่งอิสราฟภายใน

ชาวฟาริสีคนนี้ชื่อ ซีโมน พระเยซูเจ้าไปร่วมโต๊ะของพวกเขา เพื่อปลดปล่อยให้พวกเขา ได้รับการปลดปล่อยที่ครอบงำไว้ ด้วยกฎต่างๆ ที่ชาวฟาริสีถือไว้ พระองค์ต้องการช่วยเขาให้ได้รับอิสราฟ ในพิธีบูชาขอบพระคุณ เรามักเข้าร่วมโต๊ะด้วยการครองงาจากสิ่งต่างๆ แต่พระองค์ต้องการปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระ

ศีลมหาสนิท เป็นอาหารเพื่อคนบาป ช่วยให้เราได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการต่าง ๆ เพื่อเราจะได้รับอิสราฟภายใน พระองค์ปลดปล่อยเราทุกวันในการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ

โต๊ะที่ 3 พระเยซูเจ้าทรงร่วมงานมงคลสมรสที่หมู่บ้านคานา (ยน.2:1-11)

- โต๊ะแห่งความชื่นชมยินดี
- โต๊ะแห่งความสุขแท้
- โต๊ะแห่งความเบิกบานใจ

พระเยซูเจ้าได้รับการเชิญให้ร่วมงานเลี้ยงนี้ ทั้งนี้ น่าจะมาจากความคุ้นเคยกับครอบครัวนี้ งานเลี้ยงนี้เป็นงานเลี้ยงของคนรวย เหล้าองุ่นเป็นสัญลักษณ์แห่งความยินดี เมื่อเหล้าองุ่นหมด ก็ทำให้หมดความชื่นชมยินดี หมดความสุขแท้ และหมดความเบิกบานใจ และแม่พระเห็นปัญหานี้ จึงบอกพระเยซูเจ้า ให้ประทานสิ่งเหล่านี้แก่ผู้คนในงานเลี้ยงนี้ และพระองค์ก็ทรงประทานให้

การเข้าร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ บ่อยครั้งขาดความชื่นชมยินดี ขาดความสุข และขาดความเบิกบานใจ ซึ่งเราต้องเชื่อและมองเห็นพร้อมสัมผัสว่า ที่พระแท่นบูชานี้แหละ จะนำความยินดี ความสุขแท้ และความเบิกบานใจให้กับเรา ฉะนั้น ขอให้เราย่ำเอนเฉย หลบหลีก ที่จะเข้าร่วม โต๊ะที่บ้านศาลชีวิตใหม่ให้กับเราทุกทุกวัน

โต๊ะที่ 4 พระเยซูเจ้าร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของศักเคียส (ลก.19:1-10)

- โต๊ะแห่งการเปลี่ยนแปลง
- โต๊ะแห่งการแบ่งปัน
- โต๊ะแห่งการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- โต๊ะแห่งความยุติธรรม

ศักเคียสเป็นคนหนึ่ง ที่ปรารถนาจะพบพระเจ้า เขาแสวงหาพระองค์ แต่ไม่ใช่เขาที่พบพระเจ้า แต่พระองค์มาพบเขา และบอกว่าจะไปกินข้าวบ้านเขา ศักเคียสดีใจมาก เพราะไม่เคยมีใครมากินข้าวบ้านเขา เพราะเขาเป็นคนบาป พระองค์เดินไปหาคนบาปเสมอ และการร่วม โต๊ะกับพระองค์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดการแบ่งปัน เมื่อเราร่วม โต๊ะกับพระองค์ เราต้องแสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเรา

พิธีบูชาขอบพระคุณ เป็นพระเจ้าที่แบ่งปันชีวิตของพระองค์ให้แก่เรา และเราก็ต้องแบ่งปันกับผู้อื่น ด้วย ศักเคียสสัญญาจะคืนสิ่งที่เอามาจากคนอื่นมากกว่าที่เขาเอามาหลายเท่า ศักเคียสกลับกลายเป็นคนจน ซึ่งแสดงถึงการมอบถวายชีวิตและความไว้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ก็เลี้ยงดูเขา

ดังนั้นการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เพื่อให้เกิดผลการเปลี่ยนแปลงในชีวิตของเรา และเราสามารถแบ่งปันสิ่งที่เรามีและสิ่งที่เราเป็น ให้กับคนอื่น ๆ อย่าลืมที่ให้สิ่งที่สำคัญต่อคนอื่นมากกว่าของกินหรือข้าว

ของเครื่องใช้ โดยเฉพาะคนยากจน ที่ต้องการความรัก ความสนใจ ที่สามารถสัมผัสกันที่ใจ และเติมเต็มให้แก่ผู้ที่ขาดทางด้านจิตใจ การให้กำลังใจ รอยยิ้ม การปลอบประโลมใจ

โต๊ะที่ 5 พระเยซูเจ้าทรงร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของคนต่างศาสนา (มก.7:24-30)

- โต๊ะแห่งการให้เปล่า
- โต๊ะที่ไม่ได้เรียกร้องการตอบแทน
- โต๊ะแห่งการไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

หญิงคนต่างศาสนา มาขอให้พระองค์ช่วยเหลือ แต่พระองค์บอกว่าลูกควรได้รับก่อน หญิงคนนั้นยืนยันว่า แม้ลูกสุนัขก็ยังได้เศษอาหารจากโต๊ะ

ศีลมหาสนิท เป็นอาหารที่พระองค์ให้เปล่า เพื่อเลี้ยงเราให้อิ่มหนำ พระองค์เป็นศูนย์กลางของการให้ เราต้องไม่เรียกร้องจากใครเมื่อเราทำดีให้ใคร เพราะเราได้รับมาแบบฟรีๆ พระองค์ไม่ได้เรียกร้องอะไรจากเรา พระองค์ให้แบบไม่มีเงื่อนไข แม้เราอาจไม่เตรียมตัวรับจากพระองค์อย่างดี

โต๊ะที่ 6 งานเลี้ยงที่เอมมาอูส (ลก.24:13-35)

- โต๊ะแห่งความรัก
- โต๊ะแห่งความหวัง
- โต๊ะแห่งความกล้าหาญ
- โต๊ะแห่งพระวาจาและศีลมหาสนิท

ศิษย์ที่เดินทาง ไปเอมมาอูส เดินทางไปด้วยความสูญเสียความรัก ความหวัง และกลายเป็นคนซีซลาด แต่โดยอาศัยพระวาจาและศีลมหาสนิท จะเติมเต็มความรัก ฟื้นฟูความหวัง และให้เรากล้าหาญที่จะเผชิญทุกสิ่ง พระองค์ร่วมเดินทางกับเรา ให้เราเชื่อมั่นและวางใจในพระองค์ ให้พระองค์ทรงนำทาง

บทสรุป พิธีบูชาของพระองค์เป็น

- งานเลี้ยงแห่งความเมตตากรุณา
- งานเลี้ยงแห่งความเป็นอิสราเอลภายใน
- งานเลี้ยงแห่งความชื่นชมยินดี
- งานเลี้ยงแห่งการให้เปล่า
- งานเลี้ยงแห่งการแบ่งปัน
- งานเลี้ยงแห่งความรัก